

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9195

за изменение в частта за разноските

гр. София, 22.11.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10
състав**, в закрито заседание на 22.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **2054** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

2

Производството е по реда на чл. 175 от АПК.

Образувано е по молба от 20.09.2021г., подадена от адв. Д. Н., в качеството ѝ на пълномощник на Т. Г. с искане за поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка в пресмятанията на Решение № 4817 от 19.07.2021г., постановено по ад. 2054/2020 г. по описа на АССГ, 10 състав.

В искането се сочи, че в мотивите на постановеното съдебно решение е посочено, че следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 1126,57 лв., докато в диспозитива жалбоподателят е осъден да заплати 1223,27 лв. Счита се, че и двете суми са грешни, тъй като на ответника следва да се присъдят разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, която е в размер на 7 139,13 лв. Предвид изложеното се изразява искане за поправка на постановеното решение като в мотивите и в диспозитива се запише, че се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 697 лв.

Препис от молбата е изпратен на насрещната страна по делото, като му е предоставена възможност за отговор в 7-дневен срок, но в срока становище не е постъпило.

Молбата е допустима като подадена в срок и от надлежна страна, а по същество е частично основателна по следните съображения:

С Решение № 4817 от 19.07.2021г. постановено по административно дело 2054/2020г. на АССГ, 10-ти състав, съдът е отхвърлил изцяло жалбата на И. Т. Г. срещу ревизионен акт № Р 22220318005312-091-001/27.08.2019 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., обжалван в частта на установените задължения допълнителни задължения за осигурителни вноски, както следва – за м. 12.2012 г. ДОО в размер на 53, 76 лв. и лихви в размер на 36, 17 лв., УПФ в размер на 21 лв. и лихви в размер на 14, 13 лв., ЗО в размер на 33, 60 лв. и лихви в размер на 22, 61 лв., за

2013 г. – ДОО в размер на 645, 12 лв. и лихви в размер на 396, 06 лв., УПФ в размер на 252 лв. и лихви в размер на 154, 71 лв., ЗО в размер на 403, 20 лв. и илихви в размер на 247, 57 лв., за 2014 г. – ДОО в размер на 2496 лв. и лихви в размер на 1143, 21 лв., УПФ в размер на 975 лв. и лихви в размер на 446, 57 лв., ЗО в размер на 1560 лв. и лихви в размер на 714, 48 лв., за 2015 г. ДОО в размер на 3214, 85 лв. и лихви в размер на 1131, 66 лв., УПФ в размер на 1255, 80 лв. и лихви в размер на 442, 04 лв., ЗО в размер на 2009, 28 лв. и лихви в размер на 707, 29 лв., за 2016 г. – ДОО в размер на 1652, 16 лв. и лихви в размер на 451, 43 лв., УПФ в размер на 645, 38 лв. и лихви в размер на 176, 33 лв. ЗО в размер на 1032, 60 лв. и лихви в размер на 282, 14 лв. и за 2017 г. – ДОО в размер на 1236, 18 лв. и лихви в размер на 225, 73 лв., УПФ в размер на 474, 27 лв. и лихви в размер на 86, 89 лв., ЗО в размер на 758, 83 лв. и лихви в размер на 138, 97 лв., в частта на установените задължения за данък за 2014 г. и 2015 г. в общ размер на 132, 80 лв. и лихви в размер на 27, 81 лв. за 2012 г. и за 2014 г., и в частта на установеното задължение по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2017 г. в размер на 1628, 76 лв.

В резултат на изложеното И. Т. Г. е осъден да заплати в полза на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 1223, 27 лв. , изчислено в съответствие с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от същата на база целия материален интерес по делото.

Предвид изложеното неоснователно в отправеното искане се сочи, че на ответника следва да се присъдят разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, тъй като видно от цитирания по-горе диспозитив жалбата е изцяло, а не частично отхвърлена, предвид което на ответника се следват разноски, изчислени на база целия материален интерес по делото. В диспозитива на решението подробно са описани всички дължими от жалбоподателя суми по главници и лихви, като техния сбор е в общ размер на 27 326,39 лв. За настоящата съдебна инстанция не става ясно, по какъв начин процесуалният представител на жалбоподателя е достигнал до твърдяната сума от 7 139,13лв., но в случая тя не съставлява целия материален интерес по делото. Неотносимо е изложеното твърдение, че след като на жалбоподателя са наложили запор в размер на 7 139,13 лв., то това е материалния интерес по делото.

Основателно обаче в искането се сочи, че е допусната техническа грешка, тъй като видно от мотивите на решението в частта, касаеща разноските по делото действително е посочена сумата от 1126,57 лв. вместо цитираната в диспозитива сума от 1223,27 лв., която е правилно изчислената в случая.

В тази връзка следва да се извърши поправка на констатираната очевидна фактическа грешка в мотивите на постановеното решение, като в последната част на изречението, касаещо разноските вместо „същата следва да бъде уважена в размер на 1126, 57 лв.“ следва да се чете „същата следва да бъде уважена в размер на 1223,27 лв.“

Водим от горното и на основание чл. 175 от АПК, Административен съд София град, 10-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ПОПРАВЯ допусната в частта за разноските на мотивите на Решение № 4817 от

19.07.2021г., постановено по а.д. 2054/2020 г. по описа на АССГ, 10 състав очевидна фактическа грешка като СЛЕДВА ДА СЕ ЧЕТЕ:

„С оглед претенцията на ответника по спора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същата за основателна с оглед изхода на спора, като на ответника в съответствие с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК същата следва да бъде уважена в размер на 1223,27 лв.“

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: